

Datum: 15.03.2019
 Medij: Kurir
 Rubrika: Kultura
 Autori: Ljubomir Radanov
 Teme: Andraš Urban

Napomena:
 Površina: 763

Naslov: NE ŽIVIM U ZLATNOM KAVEZU

Strana: 26,27

KURIR www.kurir.rs |

INTERVJU

HRVATSKA GLUMICA MIA BEGOVIĆ

NE ŽIVIM U ZLATNOM KAVEZU

GLUMACKI HLEB JE GORAK

Iskrena Mnogo se žrtvujete, ali to su one divne žrtve. Kad sam počela da pišem monodramu, na površinu su izašle situacije iz naših života

LJUBOMIR RADANOV
 redakcija@kurir-info.rs

Hrvatska glumica Mia Begović, koja je široj publici najpoznatija po ulogama u serijama „Ponos Ratkajevih“ i „Vila Marija“, ali i kao sestra čuvene glumice Ene Begović, trenutno boravi u Nišu i jedan je od članova žirija prvog izdanja festivala Teatar na raskršću. Za nju, kaže, nema ničeg lepše od ovoga - baviti se teatrom, gledati predstave i biti okružen publikom koja voli i poštuje pozorište.

ODLAZAK MOJE SEKE ENE I DALJE JE TEŠKA I BOLNA TEMA ZA MENE

- Bila sam izuzetno počastovana pozivom iz Niša, ali sam znala i da je to velika odgovornost jer sam isuviše dugo u ovom poslu. Radovala sam se beskrajno što ću uživati u dobrim predstavama, ali i što ću sresti ljude koje baš dugo, dugo nisam videla. Nekada smo zajedno radili, družili se. Videla sam i svog dragog prijatelja, koji je ovde u Nišu u savetu festivala, Darka Lukića, koji živi u Nemačkoj, a inače je moj profesor na doktorskim studijama na Filozofskom fa-

kultetu u Zagrebu. Veoma dobro se razumemo i u vezi s pozorištem i umetnošću uopšte.
 ■ **Nedostaje li vam taj prostor bivše Jugoslavije?**
 - Ne volim da lepim etikete, pa ni da se meni lepe. Ovo jeste Teatar na raskršću, ali evo, Lukić je stigao iz Nemačke. Smatram da je

Datum: 15.03.2019
Medij: Kurir
Rubrika: Kultura
Autori: Ljubomir Radanov
Teme: Andraš Urban

Napomena:
Površina: 763

Naslov: NE ZIVIM U ZLATNOM KAVEZU

Strana: 26,27

GOVIĆ O STANJU U KULTURI I POZORIŠTU

odlično što festival ima internacionalnu komponentu, što su se ovde izmešali različiti jezici, umetnički senzibiliteti, i mislim da nam jako nedostaje to da imamo više uvida, da više putujemo, da razmenjujemo umetničku energiju i iskustva jer samo tako možemo širiti vidike. To će podstaći i nas same, kao intelektualna injekcija da i mi budemo što bolji, zanimljiviji i da što više možemo dati, ponuditi publici.

■ Igrate u monodrami o svom životu „Sve što sam prečutala“. Šta je u fokusu?

- Da, gostovala sam na gotovo svim festivalima u Hrvatskoj, Crnoj Gori, Makedoniji... U fokusu su, što ja kažem, žene preduzetnici u globalnoj krizi, pa i emotivnoj na ovim prostorima, a i svuda u svetu. Govorim zapravo o preduzetništvu u kulturi jer sam počela iz svoje dnevne sobe. Dugo sam razmišljala o monodrami. Mnogo je samoironije u ovoj monodrami, jer uvek zabavljam društvo anegdota na svoj račun. U monodrami ima puno istine jer sam unela mnogo anegdota iz sopstvenog života. Međutim, progovaram i o nekim bolnim trenucima, recimo, o odlasku moje seke Ene i koliko je to teško za mene. Dosta toga je u monodrami izašlo što ni sama nisam znala o sebi. Kad sam počela da pišem, na površinu su izašle situacije iz naših života, a to je ono što publika ne zna, jer misle da mi glumci, umetnici, živimo u nekom zaštićenom kavezu, neću reći namerno zlatnom kavezu jer ljudi su svesni da je glumacki hleb težak, gorak i naporan. Mnogo se žrtvujete, ali to su one

divne, nadahnute žrtve. Nije

FAVORITI SJAJNI STUDENTI SA CETINJSKE AKADEMIJE **Crnogorci digli buku**

■ Glumac nije više glumac, nego performer i mora da radi na sceni sve što mu kaže reditelj. Sličan utisak na publiku i kritičare ostavila je sjajna predstava „Kapital“ u režiji Andraša Urbana Kraljevske pozorišta s Cetinja, izvedena treće večeri na Teatru na raskršću.

- Takmičenjem u gadosti nikad se ne proizvede dobro - izrečeno je te noći na okruglom stolu kritike. U jednom se i kritika složila s publikom, a to je da mladim

glumcima Jeleni Laban, Jeleni Šestović, Pavlu Preleviću i Stevanu Vukoviću, studentima tek druge godine akademije, treba čestitati na hrabrosti, kao i autorici songova Ireni Popović Dragović što je od teksta i parola Marksovog „Kapitala“ napravila poeziju. Njihova bezrezervna fizička i emotivna posvećenost na govaranju na otpor, buka koju stvaraju, ostavlja nas zapitane nad stvarima koje ne smemo da izgovorimo naglas.

O sestri Eni

BILA JE RODENA GLUMICA

■ Kako bi se vaša sestra Ena snašla u ovom dobu, da li bi se i uopšte bavila glumom?

- Moja seka je rođena glumica. Normalno da bi se bavila glumom. Do 40. godine odigrala je više od 90 uloga. Jednostavno nije mogla sve da stigne, a bila je neverovatno disciplinovana i ogromni radoholičar, ali disciplina stoji iza njenog rada. Za velike karijere treba i velika disciplina, kako u umetnosti, tako i u sportu, i svim drugim profesijama, u svemu.

lako uskladiti sve to - snimanja po 11 sati, probe, predstave i tako danima i mesecima bez predaha. Nije jednostavan posao, ali je divan.

■ Kakva je kulturna klima u Zagrebu?

- Teško je, ali postoje razne estetike, i mislim da je to jako dobro, kao što primećujem da postoje i u Srbiji. Dosta je autorskih radova kao i ovde i sviđa mi se što sam to primećivala u nekim predstavama na festivalu u Nišu. Volim taj novi romantizam, pripada tom svetu promišljanja. Volim zaigranost u pozorištu, normalno da se progovara, ali ne moramo biti suviše bukvalni. Ne volim kad je pozorište kao nekakav tabloid, aktivizmu, po meni, nema mesta u umetnosti. Normalno je da je uvek sve satira čim živis u ovom svetu, jer umetnici osećaju jače nepravdu, i životnu i socijalnu. I tako i treba da bude, ali naravno, progovarajući na takav način da publici ne serviramo naš stav. Neka ga publika sama ima.

